

Vedr. Dansk sociale lovgivning vil tvinge en del pensionister til at opløse deres ægteskaber (søge separation)

Jeg er [...]

Jeg har boet i Danmark i snart 29 år. Jeg kom til Danmark som en vietnamesisk bådflygtning in slutning af 1979. Jeg har forsørget min hustru [...] i over 20 år. Min hustru kom til Danmark i september 1983. Jeg påbegyndte mit Cand. Merc. studie i 1982 og afsluttede studiet i januar 1986. Derefter fik jeg Cand. Merc. titel og fik job i april 1986.

Min hustru kunne ikke søge arbejde i 1986, idet vi havde dengang 3 sønner på hhv. 9, 7 og 1½ år. Hvis min hustru arbejdede på daværende tidspunkt, ville hendes løn (hun har ingen faglig kvalifikation) stort set kun blive brugt til at betale omkostninger forbundet med børnenes vuggestue, børnehave og fritidshjem, samt transport. Derudover ville vi ikke have tid til at passe børnene og hjælpe deres skolegang. I oktober 1989 fik vi en søn mere, hvilket gjorde det endnu vanskeligere for min hustru at kaste sig ud på det danske arbejdsmarked.

Efterhånden stegte min løn til et niveau, hvor jeg skulle betale top-skat, hvilket betyder, at det ikke ville betale sig for min hustru at arbejde, idet jeg kunne bruge hendes personlige fradrag til at reducere min top-skat. Derfor blev min hustru hjemmegående husmoder.

I de senere ca. 10 år kunne min hustru søge job, idet børnene var enten voksne eller stor nok til at klare sig selv. Men det var for sen for min hustru at finde et job, idet hun nærmede sig til 50 år, samtidigt taler hun dårlig dansk. Derfor måtte hun fortsat blive hjemmegående husmoder.

I 2003 da jeg nærmede mig til 60 år, blev jeg arbejdsløs og fik dagpenge. Da jeg var 62 år, blev jeg tvunget til at gå på efterløn. Med mine dagpenge og efterløn forsørger jeg min hustru indtil i dag og min 4. søn til den 31.12.2007 (han var født den [...] og var gået i 3.G, derfor fik han ikke S.U. i 4. kvartal 2007).

Fra den 01-08-2008 går jeg på pension. Fra Pension- og Omsorgskontor på Amager/Christianshavn fik jeg oplyst, at jeg vil få 100% folkepension i august 2008. Pensionen omfatter et grundbeløb på Kr. 5.096 om måneden og et pensionstillæg på Kr. 2.396 om måneden (dette beløb er til giftede og samlevende, mens pensionstillæg til enlige pensionister er på Kr. 5.130 om måneden).

Med dette beløb (før skat) kan jeg ikke forsørge min hustru mere. Min hustru (ledsaget af mig) henvendte sig hos Københavns Kommune og ansøgte om kontanthjælp. Efter hun havde haft samtaler (jeg tolkede for hende) med personaler fra Jobcenter [...], fik hun afslag med sådant en begrundelse, at jeg har forsørget hende i så mange år og ingen speciel social begivenhed var sket i den forløbne tid, må jeg fortsat forsørge hende fra nu af. Jeg spurgte, hvad er en speciel social begivenhed? Vil skilsmisse blive betragtet som en speciel social begivenhed? Svaret var bekræftende.

Såfremt min hustru og jeg fastholder vores ægteskab, vil vi blive straffet 2 gange:

-Først vil min hustru ikke få kontanthjælp,

-Andet vil jeg få en lavere folkepension (i alt på Kr. 7.492 før skat om måneden, mens en enlig pensionist vil få Kr. 10.226 før skat om måneden).

Hvorfor vil en pensionist, som forsørger sin hustru uden noget som helst indtægt, få en pension, der er væsentlig lavere end en enlig pensionist, som kun forsørger sig selv?

Skal min hustru og jeg opløse vores ægteskab for at kun overleve?

Undskyld for min forstyrrelse

Med venlig hilsen

[...]